

«...تختله کاری ناشیانه روحانیت قشری گاهی طوری
بالا میگیرد که انسان بیاد اصحاب کهف میافند و میبینند
چندین اینها از زمان دور واز مرحله‌ترند شیخ‌فضل‌النوری
را به علت ملبس بودن به لباس روحانیت در عداد آزادگان
قرار میدهند و یکی از میدانهای بزرگ‌شهر رابنم او، مینمایند
و با این کار فصل برجسته‌ای از تاریخ ایران، یعنی انقلاب
مشروطیت، را نفی میکنند تا بهولت بتوانند سید ابوالقاسم
کاشانی را تأیید نمایند و عصر طلائی تاریخ ایران، یعنی ملی
شدن نفت، را نفی کنند و مصدق بزرگ را کوچک نمایند
این منفی باقی برای چیست؟ چرا مثل فرش بهارستان دارد
تاریخ ایران را قطعه قطعه میکنید و قطعات ذی قیمت آنرا
دور میریزید؟...»

دکتر همایدی پرهاشم

امام تنهای است

آمام از وحدت سخن میگویند ولی روحانیت قشری برای
انسان خوش خدمتی غرق در گثت سازی است، بجای اینکه
انقلاب مشروطیت و نهضت ملی گردن نفت و انقلاب کنونی
را باهم مرتبط سازد و در مسیر تاریخ قرار دهد و منطق عالمی
(دناالکتمان) برای انقلاب بیابد. و تداوم انقلاب را معنی
بعنده به آفرینش ناگهانی (خلق‌الاعوام) دست میزند و یک
انقلاب بی‌پدر و مادر می‌سازد که از آسمان نازل شده و آنها
ملک طلاق روحانیت قشری است!....»

احمق کتاب خواند و گمان کرد عالم است
نادان به کشته آمد و پندشت ناخداست
(بروین اعتمادی)

و جوانان مبارز و متھور را واذگونه در آن آویزان نمود و
میان زمین و آسمان معلق کرد تا از آنها اقرار بگیرد که ظلم
و فحشای او برحق است و آدمی جماعت‌لایق خلعت‌دموکراسی
وزیور پاکدامنی نیست و این فاحشگی و مستمرگی عین پاکدامنی
و آزادگی است.— البته جواب او همان تفی بود که جوان‌ردان
و آزاد زنان از سلوی زندانهای خود بسوی قصر نیاوران بر
جهره کریهش انداختند و با مرگ خود بزرگ‌ترین حمامه‌تاریخ
ایران و جهان را آفریدند و اقرار و تائیدی که او میخواست
نمودند — امروزه هم روحانیت قشری امام را چون نگینی
در میان حلقه خود گرفته و باکشیدن حصار مسلمانی بدور

— ملت‌نگون بختی هستیم! بیماری هرمن «مطلق گرائی»
و منهنمن کور مثل اینکه بهیچ قیمت و هیچ داروئی از تن
رنجور مابر نمیخیزد!.. دردی بی درمان شده است.

روزی گرفتار شعار «هر فرد ایرانیان است و بس»
بودیم و امروز در چنبر توهم «همه چیز نزد اسلامیان است و
بس» افتاده‌ایم — عجب بدبهختی توان فرسائی از خوان قسمت
نصیب این ملت ستمکش شده است!..

روزی اسرائیل، رفیق گرمابه و گلستان محمد رضا شاه
بود و برایش شکنجسا و ادوات بیان‌پزی انسان و استخوان
شکنی ساق و ستون فقرات می‌ساخت و آن زمان که اندیشه علمی
آدمی «آپلو» را اختراع کرد و انسانرا در ماوراء جو به
جستجو و پژوهش واداشت، محمد رضا شاه هم بازهندوهاي
رذیلانه اسرائیل نوعی از آپلورادر زندان اوین بدتجربه گرفت

